

В. Купейко

Козачький парш

Op. 212

(Для чоловічого хору і орк.)
Adantino marziale

Слова Натанки Шоклад

2004

Т.
Б.

mf

За сво-до-гу Ук-ра-ї-ни, за ко-заць-ку сла-ву

mf

йду-ть пол-ки, зна-ме-на ма-ють, дви-жуться сте-ни.

mf

a

Бу- ге ci- ра, ду- ге ду- ра, ду- ге смисе кри

- ва- бий. По- мо- ти, свя- та пок- ро- во, душе наш ут- ри-

- 3 -

му, дух наш ук-рі-ни.
укрі-ни, ук-рі-ни.

закінч.
-ни.

cresc. *ff* *sf*

2. Ми орлами-соколами та й понад горами —
у дозорі, у поході, в синяві ночей.
Відчиняє Україна доли срібні брами,
і несимий круж не виніє молодих очей.
3. Бо козача кров гаряча — жовта, як
Варшавська.
Бо козак страху не має, а лекає сам.
Мабле в тілах сточиває — гостра,
ї стиває в полі життя неіржаво.
славу несе сам.
4. Та під стіхи малинові сурми збір ухкотять.
Гетьман булаву зіймає: — Через, сини! —
Подивися, Україно, — козакси рушають.
Дай живим благословіння. Мертвих полями...